

သာသနာတော်နှစ် - ၂၅၅၃

ကောဇာသက္ကရာဇ် - ၁၃၇၁

ဘဒ္ဒန္တဇနုသာရ

(ဓမ္မာစရိယ၊ မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)

အခွင့်

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်

ဦးကျော်+ဒေါ်ဝင်းမေ

သား၊ ဦးအောင်မင်း၊

ဦးအောင်မိုး+ ဒေါ်စိုစိုခိုင်

မြေး၊ မောင်မိုးဟိန်းထက်၊

မောင်ပြည့်ဖြိုးဟိန်း 'နိလာမိုး'

စက္ကနွှင် စာရေးကိရိယာရောင်းဝယ်ရေးနှင့်

အောင်ဆက်ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း၊ မိသားစု

နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရှိစေရန်

ပစ္စည်းတို့ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ

စောင့်ရှောက်စေရန်

အားထုတ်စေရန်

အားထုတ်စေရန်

အားထုတ်စေရန်

အားထုတ်စေရန်

အားထုတ်စေရန်

‘ဓမ္မလက်ဆောင်မွန်’

သို့-----

မှ-----

“သဗ္ဗဒါနံ မမ္မဒါနံ ဇိနာတိ”

ဘလျှာကတောင် ဝပေင် ဘာလျှင် မွန်မြတ်၏။

ဝပေဘလျှာ လျှာဒါနံ သူ ဉာဏ်ပုထကမြတ်၏။

နိဒါန်း

ဘာသာကြီးလေးရပ်ရှိတဲ့အနက် "ဗုဒ္ဓဘာသာ" ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြတဲ့လူတိုင်းရှင်တိုင်းရဟန်းတိုင်းလိုလိုဘုရားရှိခိုးကြတဲ့အခါဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးရှိပေမဲ့ ဩကာသဘုရားရှိခိုးနဲ့ ရှိခိုးကြတာများပါတယ်။ ဩကာသဘုရားရှိခိုးကို နှုတ်တတ်ရပေမဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုပြောပါဆိုတော့ သိတဲ့သူနည်းသွားပါလိမ့်မယ်။ အလုပ်တခုရဲ့ဖွဲ့မြဲခြင်း၊ ပြီးစီးခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်းသို့ရောက်ရှိခြင်းဆိုတာ အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်နားလည်သိရှိဖို့တော့လိုတာပေါ့။ ဒါ့ကြောင့်မြတ်ဗုဒ္ဓက - အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် "သောတာနုဂတ" သုတ်မှာ နားနဲ့ကြားအောင် အာရုံစိုက်ပြီးနာကြားပါ။ စိတ်ထဲမှာကြံစီတွေးတောပါ။ ဉာဏ်အမြင်မှာစင်ကြယ်အောင်သုတ်သင်ပါ။ ဒါဆိုရင်တရားထူးဖကန်ရပါလိမ့်မယ်... လို့မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် - ဩကာသဘုရားရှိခိုးကိုနှုတ်ကာ ရထားတဲ့သူတော်ကောင်းများ စိတ်ထဲမှာကြံစီတွေးတောနိုင်ဖို့ ဉာဏ်အမြင်မှာစင်ကြယ်နိုင်ဖို့ - ရည်စိတ်သန်ပြီး အိမ်တိုင်း၊ အိမ်တိုင်းမှာ အမိအဖတို့က အစ၊ သားသမီးတို့အထိ - ဘာသာအသိ၊ ဘာသာသွေးများ စိမ့်ဝင်စီးဆင်းသွားစေဖို့ - ဆိုတဲ့မျှော်လင့်ချက်နဲ့ "အခွင့်" ဆိုတဲ့ လက်ကမ်းမွေ့စာစဉ်ကို စွမ်းနိုင်သမျှ ကြိုးစားဖြန့်ဝေလိုက်ရပါသတည်း။

- သတ္တဝါခပ်သိမ်း တရားကိန်း အေးငြိမ်းချမ်းသာရှိပါစေ။
- သတ္တဝါဟူသရွေ့ တရားတွေ့ ချမ်းမြေ့သာယာရှိပါစေ။
- သတ္တဝါဟူသရွေ့ တရားမွေ့ ချမ်းမြေ့သာယာရှိပါစေ။
- သတ္တဝါဟူသရွေ့ တရားလေ့ ချမ်းမြေ့သာယာရှိပါစေ။

ဆရာတော်ဘုဒ္ဓဇနသာရ (ဓမ္မာစရိယ၊ မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)
 သောင်ကန်တိုက်၊ ပဏ္ဍိတရုံကျောင်း၊
 ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်၊ မန္တလေးမြို့။

‘တိုးတက်လို့သူ သာ.သူတို့ပေါင်း’

ကိုယ့်အောက်ဖျင်းသူ၊
ပေါင်းသင်းမှု၊
ဖျင်းသူဖြစ်မည်သာ။

ကိုယ်နှင့်တန်းတူ၊
ပေါင်းသင်းမှု၊
မှတ်ယူမရှုံးရာ။

ကိုယ့်ထက်သာလှ၊
ပေါင်းသင်းကာ၊
မချတိုးတက်မှာ။

တိုးတက်စေကြောင်း၊
သာယူပေါင်း၊
နည်းကောင်းလိုက်နာပါ။

မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊
လမ်းညွှန်ပြ၊

တိက အင်္ဂုတ်မှာ။ (အံ၊(၁) - ၁၂၂)

ပဏ္ဍိတာရုံစာအုပ်(၁၀)

(၁) အခွင့်

“နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

ဗုဒ္ဓပူဇော်မိ - မြတ်စွာဘုရားကိုပူဇော်ပါ၏။
ဓမ္မပူဇော်မိ - တရားတော်မြတ်ကိုပူဇော်ပါ၏။
သံဃံပူဇော်မိ - သံဃာတော်မြတ်ကိုပူဇော်ပါ၏။

ဩကာသ - ရှိခိုးပါရစေ.ကန်တော့ပါရစေဟုအခွင့်တောင်းခြင်းကိုဩကာသဟုခေါ်သည်။လေးနက်စေလိုသောကြောင့်၎င်း၊ထင်ရှားပျံ့နှံ့စေလိုသောကြောင့်၎င်း၊ဩကာသကိုသုံးကြိမ်းဆိုရပါသည်။

ကံသုံးပါး - ကိုယ်ဖြင့်ပြုသောအမှုကိုကာယကံ၊နတ်ဖြင့်ပြုသောအမှုကိုဝစီကံ၊စိတ်ဖြင့်ပြုသောအမှုကိုမနောကံဟုခေါ်ပါသည်။

ရတနာ - ရတနာဆိုတာနှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သောကြောင့်ရတနာဟုခေါ်ပါသည်။

ဘုရား - တရားဥသည့်အလုံးစုံကိုအကုန်အစင်သိမြင်တော်မူသောကြောင့် ဘုရားဟုခေါ်ပါသည်။

တရား - အပါယ်ဆင်းရဲသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲသို့မကျရောက်အောင်ဆွဲဆောင်တတ်သောကြောင့်တရားဟုခေါ်၏။

ပဏ္ဍိတာရုံစာအုပ်(၁၀)

(၂) ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်

သံဃာ - အယူသီလတူမျှခြင်းဖြင့်ပေါင်းစုဖွဲ့စည်းထားသော
ကြောင့်သံဃာဟုခေါ်ပါသည်။

တနည်း - အနည်းငယ်မျှပြုအပ်သောကောင်းမှုကိုကြီးကျယ်
ဖွံ့ဖြိုးအကျိုးများအောင်ပြုတတ်သောကြောင့်သံဃာ
မည်ပါသည်။

အရိုအသေ - ကိုယ်.နှုတ်.စိတ်.သုံးပါးတို့ဖြင့် ညွတ်တွားကိုင်
ရှိုင်းခြင်း။

အလေးအမြတ် - တကယ်အဟုတ်စိတ်ပါပါနှင့်လေးစားမြတ်
နိုးခြင်း။

ရိုခိုး - ရိုခိုးခြင်းမှာကိုယ်ဖြင့်ရိုခိုးခြင်း.နှုတ်ဖြင့်ရိုခိုးခြင်း.စိတ်
ဖြင့်ရိုခိုးခြင်း - ဟူ၍သုံးမျိုးရှိ၏။

ကိုယ်ဖြင့်ရိုခိုးခြင်းဆိုသည်မှာ - ရတနာသုံးပါး မိဘ.ဘိုးဘွားဆ
ရာသမားတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အာရုံပြု၍ထိခြင်းငါး
ပါးဖြင့်ရိုခိုးခြင်း.ဦးချခြင်းကိုခေါ်သည်။

နှုတ်ဖြင့်ရိုခိုးခြင်းဆိုသည်မှာ - ရတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်တော်များ
ကိုနှုတ်ဖြင့်ထုတ်ဖော်၍ ရွတ်ဆိုခြင်းကိုခေါ်သည်။

စိတ်ဖြင့်ရိုခိုးခြင်းဆိုသည်မှာ - ရတနာသုံးပါး မိဘ.ဘိုးဘွား
ဆရာသမားတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုစိတ်ထဲမှာအဖန် -

(၃) အခွင့်

တလဲလဲအောင်မေ့ခြင်းကိုခေါ်ပါသည်။

‘ထိခြင်းငါးပါးဆိုသည်မှာ’

ခြေ.လက်.နဖူး.တံတောင်.ဒူး.ငါးဦးထိပါစေ။

ပူဇော် - ပူဇော်ခြင်းသည်ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ပူဇော်ခြင်း.တရား
ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းနှစ်မျိုးရှိပါသည်။

ဖူးမြော် - ပကတိမျက်စိဖြင့်ဖူးမြော်ခြင်း.အသိဉာဏ်မျက်စိဖြင့်
ဖူးမြော်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

မာန်လျှော့ - မိမိသန္တာန်၌ရှိသော မာန်မာနတရားများကိုလျှော့
ချဖယ်ရှားခြင်း(ရတနာသုံးပါးကိုမြင့်မြတ်ရာ၌ထား
ခြင်း)ကိုမာန်လျှော့သည်ဟုခေါ်ပါသည်။

မှတ်ချက် - မာန်လျှော့ခြင်းကို နိဝါတမင်လာဟုမှတ်ပါ။

ကန်တော့ - အပြစ်ရှိကခွင့်လွှတ်တော်မူပါဟုဝန်
ပါ၏အရှင်ဘုရား ချတောင်းပန်ခြင်းကိုကန်တော့သည်
ဟုခေါ်ပါသည်။အပြစ်ရှိ၍ကန်တော့ခြင်း

ကုသိုလ်ရလို၍ကန်တော့ခြင်းဟုနှစ်မျိုးရှိသည်။

ကန်တော့ - ဆိုသည်မှာ အကုသိုလ်ကိုကန်ကျောက်၍ ကုသိုလ်
ကိုတော့ယူခြင်းကိုဆိုလိုသည်(ဥပမာ - ဘောလုံး
ချင်းလုံးကိုမကျအောင် တော့ယူခြင်းကဲ့သို့တည်း)

(၆) ဗဟိုတာဝန်ဆောင်

၂။ သတ္တန္တရကပ်-လက်နက်ဘေးကြောင့်ပျက်စီးခြင်း။
ဘာကြောင့်သတ်- ဒေါသုဿဒါယ ပဇာယ
သတ္တန္တရကပွေါဟောတိ။ (သုတ်ဝါထေယျ၊ဝါ.၆၀-၄-၃၀)
ဒေါသကြီးက၊သတ်ဖြတ်ကြ၊သတ္တကပ်ကြီးဆိုက်။
ဤသတ္တဝါတို့ကား များသောအားဖြင့် ငရဲဘုံသို့ရောက်၏။

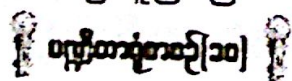
၃။ ရောဂန္တရကပ်-ရောဂါဘေးကြောင့်ပျက်စီးခြင်း။
မောဟုဿဒါယ ပဇာယ ရောဂန္တရကပွေါ
ဟောတိ။ (သုတ်ဝါထေယျ၊ဝါ.၆၀-၄-၃၀)

မောဟကြီးက၊ရောဂါထ၊နာရကပ်ကြီးဆိုက်။
ဤသတ္တဝါတို့ကား များသောအားဖြင့်နတ်ရွာသို့
ဆိုက်ရောက်ကြ၏။

‘ရုပ်ပြစ်ရှစ်ပါး’

အပြစ်ရသောအရပ် ရှစ်ပါးဟုဆိုလိုသည်။
အဋ္ဌကထာအလို-နိဗ္ဗာန်၊မဂ်၊ဖိုလ်-မရကောင်းသောအရပ်
ဌာန(၈)ပါးဟုဆိုလိုသည်။

(၁)ငရဲ၊(၂)တိရစ္ဆာန်၊(၃)ပြိတ္တာ၊(၄)အသညသတ်နှင့်အရူပ
ဗြဟ္မာ၊(၅)ပစ္စန္တရစ်အရပ်၊(၆)မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊(၇)ဉာဏ်ပညာမရှိသူ၊
(၈)ဘုရားမပွင့်သောအခါ၌လူဖြစ်ခြင်း

(၇) အခွင့်

- ၁။ ပစ္စန္တဇော-ဗုဒ္ဓသာသနာတော် မတည်ရှိသော ပစ္စန္တ
ရစ်အရပ်။
- ၂။ အရူပိနော-နာမ်သာရှိ၍ ရုပ်မရှိသောအရူပ(၄)ဘုံ၌
ဖြစ်ခြင်း။
- ၃။ ဝိတလိဂေါ-ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်အင်္ဂါချို့တဲ့သူဖြစ်ခြင်း။
- ၄။ အသညဇော-ရုပ်သာရှိ၍ နာမ်မရှိသော အသည-
သတ်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း။
- ၅။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း။
- ၆။ ပေတော-ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း။
- ၇။ တိရစ္ဆာနော-တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း။
- ၈။ နေရယိကော-ငရဲဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း။

(ဒိနာလင်္ကာရဋီကာ)

‘တစ်နည်း-ရပ်ပြစ်(၈)ပါး’

သမာနဝါဒ သာသနာတွင်းအခါမျိုး၌-

- ၁။ ငရဲဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊ ၂။ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊
- ၃။ ပြိတ္တာဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊ ၄။ အသညသတ်ဘုံ/အရူပ
ဘုံ၌ဖြစ်သောသူ၊ ၅။ မဇ္ဈိမတိုက်သား ဘုရားပွင့်ခိုက်၌-
ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ချို့တဲ့စွာလူဖြစ်နေသူ၊ ၆။ မဇ္ဈိမတိုက်
သားဘုရားလက်ထက်၌တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေတည်နေသူ-

(၈) ပုဂ္ဂိုလ်တို့အကျဉ်းချုပ်

ဖြစ်လျက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယူနေသူ၊ (၇) ပစ္စန္တရာဇ်ခေါ် သာသနာမဲ့ရာအရပ်မျိုး၊ (၈) ဗုဒ္ဓသုညခေါ် သုညကမ္ဘာ၌မရှိမတိုက်သားစုဖြစ်နေသူ။

~~(၈-ပါးစု-၄၄-သုတ်ပါထေယျ-ပါ ၂၅၈၊ ၄-၂၄၆၊ စိမ္မာရာဇာဏ္ဍ ၄-၁၁၇)~~

ရပ်ပြစ်(၉)ပါးရေတွက်သော် အသူရကာယံဘုံထည့်။
(သုတ်ပါထေယျ-ပါ-၂၁၉)

❖ ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန်၊ အောက်ရပ်မှန် ပြိတ္တာမှတ်၊ ထက်ရပ်ကအရူပါ၊ ထည့်လိုက်ပါ အသညတ်၊ လူပြည်မှာ- ပစ္စန္တရာဇ်ရယ်နဲ့၊ မိစ္ဆာဖြစ်ဒိဋ္ဌိယူ၊ ဉာဏ်ဟူ၍ မဲ့ကင်း၊ မပွင့်လင်းမြတ်ဗုဒ္ဓါ၊ ရှစ်ဌာနာဏှိသဘော၊ ရပ်ပြစ်လို့ဟော။

'ရန်သူမျိုးငါးပါး'

(၁) ရေ၊ (၂) မီး၊ (၃) မင်း၊ (၄) ခိုးသူ၊ (၅) အမွေခံဆိုး။

❖ ဖောက်ပြန်သောရေမီးမင်းတွေ၊ မှတ်လေသူခိုး၊ အမွေခံဆိုးငါးမျိုးရန်သူတွေ။

'တရား-ရန်သူမျိုးလေးပါး'

၁။ မွေးသည့်ဖခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ကြွေးတင်အောင်သာ၊ ပြုလုပ်ပါမူ၊ သေချာစိစစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။

၂။ အချစ်ပိုအင်၊ မွေးမိခင်လည်း၊ ပျော်ရွှင်မှိုက်မှား၊ လင်ငယ် ထားမူ၊ မှတ်သားစင်စစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။

(၉) အခွင့်

၃။ မေတ္တာဆပွဲ၊ ချစ်မယားလည်း၊ အများငေးမျှ၊ အလွန်လှမှု၊ မှတ်ကြစင်စစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။

၄။ ရင်နှစ်ခေါ်ငြား၊ သမီးသားလည်း၊ သင်ကြားပညာ၊ ကင်းမဲ့ပါမူ၊ မှတ်ရာစင်စစ်၊ ရန်သူဖြစ်၏။
(စာနကျပို။)

"ဝိပတ္တိတရားလေးပါး"

ဝိပတ္တိ = ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းခြင်း။

၁။ ဂတိဝိပတ္တိ = အပါယ်လေးဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း။

၂။ ဥပဓိဝိပတ္တိ = ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါခြေလက်ချို့ယွင်းခြင်း။

၃။ ကာလဝိပတ္တိ = တရားမစောင့်သူတို့၏လက်ထက်၌ဖြစ်ခြင်း။

၄။ ပယောဂဝိပတ္တိ = အကုသိုလ်တရားတို့ကိုသာ အားထုတ်-၍ အကျင့်ပျက်စီးခြင်း။

(သမ္မောဟဝိသောဓနီအဋ္ဌကထာ - ၄၂၁)

ဂတိ ဥပ၊ ကာ ပယောဂ၊ မှတ်ကြဝိပတ္တိ။

'ဗျဿနတရားငါးပါး'

၁။ ဉာတိဗျဿန = ဆွေမျိုးတို့ပျက်စီးခြင်း။

၂။ ဘောဂဗျဿန = စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်စီးခြင်း။

၃။ ရောဂါဗျဿန = အနာရောဂါနှိပ်စက်၍ ပျက်စီးခြင်း။

၄။ ဒိဋ္ဌိဗျဿန = အယူလွဲမှား၍ ပျက်စီးခြင်း။

၅။ သီလဗျဿန = အကျင့်သီလပျက်စီးခြင်း။

(၁၀) ပုဂ္ဂိုလ်တို့အကျိုးတော်

ဆွေမျိုး-ဥစ္စာ၊ ရောဂါအယူ၊ အကျင့်ဟူ၊ ပျက်မှုငါးဝါ၊ ဗျဿန။

မဂ် - နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရားလမ်း။

ဇိလ် - မဂ်၏အကျိုးတရား။

နိဗ္ဗာန် - ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း -
ချုပ်ပြတ်ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်။

ဩကာသကန်တော့ခမ်းကို - ပုဂံခေတ် ရှင်အရဟံရေးသည်။
မှတ်ချက် - ဩကာသကန်တော့ခမ်းကို ပါဠိဘာသာဖြင့်ရေး
သားခဲ့ခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ နောင်တချိန်အရိယာမဂ်ဉာဏ်
ရ၍ ကျွတ်တမ်းဝင်သည့်အခါ ပဋိသမ္ဘိဒါအခြံအရံပါပြီး ဂုဏ်ထူး
ဖြင့် ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်စေရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေး
သားခဲ့ခြင်း ရွတ်ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာဘာသာဖြင့်ရေးသား ရွတ်ဆိုဆောင်ရွက်လျှင်
လည်းရနိုင်သည်ဟုမှတ်ပါ။

(မြန်မာစွယ်စုံကျမ်းအတွဲ-၁၅)

အဟံဘန္ဓေ - သီလတောင်းကို = အင်းဝခေတ် သာလွန်မင်းတ
တရားလက်ထက် "ဓားမကူး" ဆရာတော်ဟုတွင်
သောတောင်ဖီလာဆရာတော်ကရေးသားသည်။

(၁၁) အခွင့်

နမောတဿ - သည် ဂါထာလော၊ စုက္ကိယလော?
လောကီဆန်းကျမ်းကိုမငဲ့သော(၅)ပါဒရှိသောဂါထာဖြစ်သည်။
(သံယုတ်ဋီကာ - ၂၅၄)

သုံးကြိမ်ရှိခိုးခြင်း - ဥဒါန်းဟုလည်းခေါ်သည်။

“နမောတဿဖြင့် ဘုရားရှိခိုးသူများ”

မဟိန္ဒမင်း၊ သိကြားမင်းနှင့်၊ မင်းကောသလ၊ ဗြဟ္မဏ
ကား၊ အာရာမဒဏ်၊ ကရုဏ်ပါလီ၊ ဇနီ၊ အိန္ဒိယ၊ ဗြဟ္မာယုတို့၊ ဥဒါန်း
သဘော၊ ဤသို့ဟော၊ နမောတဿရစ်။

သရဏဂုံအပြား

၁။ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ၊ ၂။ လောကီသရဏဂုံဟု (၂)ပါးရှိ၏။

၁။ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ - ဟူသည် အရိယာအရှင်မြတ်တို့
၏သန္တာန်၌ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာမဂ်စိတ် / စေတသိက်တို့ဖြစ်သည်။

ထိုစိတ် / စေတသိက်တို့သည် - နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်ကြ
ရာ သရဏဂုံညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာအကုသိုလ်တရား
တို့ကို အကြွင်းမထားအမြစ်ပြတ်ပယ်သတ်လျက်ဖြစ်ကြသည်။
(မဂ်ခဏ၌ လောကုတ္တရာသရဏဂုံပြည့်စုံ၏)

(၁၂) ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်

- ၂။ လောကီသရဏဂုံဟူသည် = ပုထုဇဉ်သန္တာန်၌ဖြစ်သည်။
 (က) ဉာဏသမ္ပယုတ် သရဏဂုံ - လူကြီးသန္တာန်၌ဖြစ် -
 သော ဒိဋ္ဌိဇကမ္မ.သဒ္ဓါ.ပညာ - ကိုကောက်ယူရ၏။
 (ခ) ဉာဏဝိပွယုတ် သရဏဂုံ - ကလေးသန္တာန်၌ဖြစ် -
 သော သဒ္ဓါကိုကောက်ရ၏။

“တနည်း - သရဏဂုံ(၄)မျိုး”

- ၁။ အတ္တသန္တိယျာတန သရဏဂုံ - မိမိကိုယ်ကို ရတနာသုံးပါး အားအပ်နှင်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော သရဏဂုံ။

အဇ္ဇာဒိကတွာ အဟံ အတ္တာနံ ဗုဒ္ဓဿ နိယျာတေမိ.ဓမ္မဿ. သံယဿ နိယျာတေမိ။

- ၂။ တပွရာယန သရဏဂုံ - ရတနာသုံးပါး၌ လဲလျောင်း - ညွတ်ကိုင်ရှိုင်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော သရဏဂုံတည်း။

ဥပမာ - အာဠာဝကဘီလူး ဆောက်တည်သောသရဏဂုံ ကဲ့သို့တည်း။

ဆောက်တည်ပုံ - အဇ္ဇာဒိကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓပရာယနော. ဓမ္မပရာယနော.သံယပရာယနောတိ မံ ဓာရေထ။

- ၃။ သိဿဘာဝူပ သရဏဂုံ - တပည့်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက် - သောအားဖြင့်ဖြစ်သော သရဏဂုံတည်း။

ပဏ္ဍိတာရုံစာစဉ်(၁၀)

(၁၃) အခွင့်

ဥပမာ - မဟာကဿပမထေရ်ဆောက်တည်သောသရဏဂုံကဲ့သို့တည်း။

ဆောက်တည်ပုံ - အဇ္ဇာဒိကတွာ အဟံ ဗုဒ္ဓဿ အန္တေဝါသိကော.ဓမ္မဿ အန္တေဝါသိကော.သံယဿ အန္တေဝါသိကော မံ ဓာရေထ။

- ၄။ ပကိပါတ သရဏဂုံ - ရတနာသုံးပါး၌ အလွန်အမင်းအရိအသေပြုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော သရဏဂုံ။

ဥပမာ - ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားဆောက်တည်သော သရဏဂုံကဲ့သို့တည်း။

ဆောက်တည်ပုံ - အဇ္ဇာဒိကတွာ အဟံ အဘိဝါဒန ပစ္စုပဋ္ဌာန အဉ္စလိကမ္မ.သာမိစိကမ္မ ဗုဒ္ဓါဒိနံယေဝ တိဏ္ဏံ ဝတ္ထုနံ ကရောမီတိ မံ ဓာရေထ။

ဆောင် = ကိုယ်ကိုဆောင်လျှင်၊ လဲလျောင်းခြင်းနှင့်၊ ဝပ်စင်းရိုကျိုး၊ ရှိခိုးတုံငြား၊ တပည့်သားဖြစ်၊ စင်စစ်သရဏဂုံ၊ ဤလေးစုံကို၊ ယုံလေအမြဲ၊ သက်လုံးစွဲ။

(သုံးပုံတန်ချူကျမ်း)

ပဏ္ဍိတာရုံစာစဉ်(၁၀)

(၁၄) ပဏ္ဍိတကရံဆရာတော်

“အပါဒါန်ကျမ်းလာ လောကီသရဏဂုံအကျိုး(၈)ပါး”

ဆောင် - ဒေသပူဇာ၊ ပညာတတ်ငြား၊ နတ်များစောင့်
လာ၊ ဥစ္စာပေါကြွယ်၊ နှုနယ်လှပ၊ လူကချစ်ခင်၊ မိတ်လျှင်မြဲတုံ၊
ဂုဏ်သတင်းတက်၊ ဤရှစ်ချက်၊ မပျက် သရဏဂုံအကျိုးတည်း။

လောကုတ္တရာသရဏဂုံ၏အကျိုးကား - ဖိုလ်လေးပါးဖြစ်၏။
လောကုတ္တရာသရဏဂုံကား ညစ်နွမ်းခြင်းလည်းမရှိ၊ ပျက်-
လည်းမပျက်ပါ။

လောကီသရဏဂုံကား - ညစ်နွမ်း၏၊ ပျက်လည်းပျက်၏။
လောကီသရဏဂုံကား အသက်သေသောအခါ ပျက်စိ၏။
အပြစ်မရှိ၊ အယူပြောင်းသွားလျှင် - ပျက်စိ၏ အပြစ်ရှိ၏။

‘ဦးဦးသီလ’

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။
ဆောင် - သူ့အသက်လဲ၊ မသတ်ပဲ၊ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
အပြစ်/အကျိုး - သူ့သက်သတ်ဖြတ်၊ သတ်တိုလတ်၊
မသတ် အသက်ရှည်။

၂။ အဒိန္နဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။
ဆောင် - သူ့ဥစ္စာလဲ၊ မခိုးပဲ၊ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
အပြစ်/အကျိုး - ခိုးသူငွေ၊ မခိုးဘဲ၊ အမြဲချမ်းသာမည်။

ပဏ္ဍိတကရံဆရာတော်

(၁၅) အခွင့်

၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။
ဆောင် - သူ့အိမ်ရာလဲ၊ မမှားဘဲ၊ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
အပြစ်/အကျိုး - သူ့သားသွီး၊ မျက်ဆီးနုဝဲ၊ ဖြစ်မြဲနပုံး၊
လူဖြစ်ရှုံး၍ အဆုံးရှောင်ရန်၊ အကျိုးပြန်၊ ဇကန်ရနိုင်သည်။

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။
ဆောင် - မမှန်စကားလဲ၊ မပြောကြားပဲ၊ အမြဲရှောင်-
ကြဉ်မည်။
အပြစ်/အကျိုး - လိမ်ပြောသူများ၊ စကားမအောင်၊
ပုပ်ဟောင်ပါးစပ်၊ မွေးလတ်သွီး၊ ရက်ဖွယ်ကြီးမို့၊ အပြီး
ရှောင်ရန်၊ အကျိုးပြန်၊ ဇကန်ရနိုင်သည်။

၅။ သူရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ
သမာဓိယာမိ။
ဆောင် - သေရည်အရက်လဲ၊ မသောက်ပဲ၊ အမြဲရှောင်
ကြဉ်မည်။
အပြစ်/အကျိုး - သောက်စားမှူးရစ်၊ အရူးဖြစ်ပြန်၊ သိ-
ဉာဏ်ထိုင်းပိုင်း၊ လူတိုင်းစက်ဆုပ်၊ အယုတ်ရှောင်ရန်၊
အကျိုးပြန်၊ ဇကန်ရနိုင်သည်။

ဝါးပါးသီလ၊ မလုံက၊ မုချအပါယ် လွယ်နိုင်သည်။
ဝါးပါးလီလ၊ မလုံက၊ မုချအပါယ် လေးနိုင်သည်။

ပဏ္ဍိတကရံဆရာတော်

(၁၆) ဗလ္လိတာရုံဆရာတော်

‘သီလရှိခြင်းအကျိုး(၅)ပါး’

ဆောင် - စည်းစိမ်ရလျှင်း၊ သတင်းကောင်းပျံ၊
မရွံ့ပရိသာ၊ သေခါမတွေ့၊ သေ နတ်ရွာလား၊
ကျိုးငါးပါး၊ မှတ်သား သီလဝန္တ၊

‘သီလမရှိသူ၏အပြစ်ငါးပါး’

ဆောင် - စည်းစိမ်ပျက်လျှင်း၊ သတင်းဆိုးနဲ့၊
ကြောက်ရွံ့ပရိသာ၊ သေခါတွေ့ဝေ၊ သေငရဲလား၊
ပြစ်ငါးပါး၊ မှတ်သားဒုသီလ၊

‘ငါးပါးသီလ၏ ဝိသေသအမည်များ’

- ၁။ လှူဒါန်းလျှင်လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့်ဓမ္မတာတရားဖြစ်သော
ကြောင့် - ဓမ္မတာသီလ။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့အလေးဂရုထား၍ကျင့်သုံးအပ်သော
ကြောင့် - ဂရုဓမ္မသီလ။
- ၃။ စကြာဝတေးမင်းတို့ဓမ္မသတ်သဖွယ်တော်ချုပ်ကျင့်သုံး-
သောကြောင့် - စက္ကဝတ္တိဓမ္မသတ်။
- ၄။ ကုန်တိုင်းနေသူတို့ကျင့်သုံးသောသီလဖြစ်၍ - ကုရုဓမ္မသီလ။
- ၅။ လှူပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားဖြစ်သောကြောင့် - ဂဟဋ္ဌသီလ။

ဗလ္လိတာရုံစာအုပ်(၁၀)

(၁၇) အခွင့်

- ၆။ အရေအတွက် ငါးပါးရှိသောကြောင့် - ပဉ္စသီလငါးပါး။
- ၇။ လူတို့အမြဲနိစ္စစောင့်သုံးအပ်သောကြောင့် - နိစ္စသီလ။
- ၈။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင် တားမြစ်အပ်သောသီလဖြစ်-
သောကြောင့် - ဝါရိတ္တသီလ။
- ၉။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သောကြောင့် -
အရိယာကန္တသီလ။
- ၁၀။ ကျင့်သုံးအပ်၊ ကျင့်သုံးသင့်၊ ကျင့်သုံးဝိုက်သောကြောင့် -
သိက္ခာပဒသီလ။

ဆောင် - ဓမ္မတာစာမ်၊ ဂရုစာမ်နှင့်၊ ဓမ္မသတ်ချက်ချာ၊
စကြာစိုးပြု၊ ကုရုဓမ္မ၊ ဂဟဋ္ဌနှင့်၊ ငါးဝပဉ္စသီ၊ ဂုဏ်ရည်နိစ္စ၊ ဝါရိတ္တ
နှင့်၊ အရိယကန်၊ ငါးတန်မယုတ်၊ သိက္ခာပဒ၊ သမုတ်ဤဆယ်မည်။

ငါးပါးသီလနှင့် ပြုစုရမည့်အကျိုးများ အကျဉ်းချုပ်

ဥတ္တရကုရုခေါ်သော ပြောက်ကျွန်း၌နေထိုင်ကြသည့်လူ
တို့သည် အမြဲနိစ္စငါးပါးသီလကို လုံခြုံကြသည်၊ ယင်းငါးပါးသီ
လ လုံခြုံသူတို့၏ဓမ္မတာသိဒ္ဓိကြောင့် အောက်ပါဝိသေသ
အကျိုးထူးများကို ခံစားကြရသည်။

ဗလ္လိတာရုံစာအုပ်(၁၀)

(၁၈) ပုဂ္ဂိုလ်တို့အကျိုးစီးပွား

- ၁။ အိုးအိမ်၊ တိုက်တာ (နေစရာအတွက်) အထူးဆောက်လုပ် နေထွယ်မလို သစ်ပင်များကနေထိုင်မှုကို စွဲမြဲစေသည်။
- ၂။ မြောက်ကျွန်းနေလူတို့မှာ ရည်ခြင်း/ပုခြင်းစသော အပြစ် မျိုးကင်းသည်။ လုံးရပ်သန္တာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍ ကိုယ်လုံးကိုယ် ဖန်အရပ် အမောင်းတူညီကြသည်။
- ၃။ ရောရောဂါ အနိပ်အစက်မခံရ၍ ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊ အရေတွန့်ခြင်း၊ အင်အားကုန်ခမ်းခြင်းမရှိ။
- ၄။ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအတွက် အာဟာရပရိယေသ နဒုက္ခကင်း၏။
- ၅။ မှက်ခြင်၊ ယင်ကြမ်းပိုးစသော သတ္တဝါကိုက်ခဲမှုမခံရ။
- ၆။ စားသောက်မှုအတွက် ဝယ်ရ၊ သွားရ၊ ချက်ရသော ဒုက္ခမျိုး ကင်းသည်။ အခွံမပါ ဖွဲမပါသော သံလေးဆန်ကို အာဟာ ရအဖြစ်သုံးဆောင်ရသည်။ ပကတိထင်းမီးဖြင့်ချက်မနေရ ဇောတိကမည်သော ရတနာကျောက်တုံးပေါ်တင်လိုက် - လျှင်ချက်ပြီးဖြစ်၏။ ဟင်းနှင့် ဟင်းလျှာအတွက် သီးခြားစီမံ နေစရာမလို။ စားလိုသူက အချဉ်တမ်းတလျှင် အချဉ်အရ သာပေါ်လာ၏။ အချိုတမ်းတလျှင် အချိုပေါ်လာ၏။

(၁၉) အခွင့်

- ၇။ အထက်ဖော်ပြပါ အာဟာရကို မှီဝဲသောကြောင့် နုနုနာ၊ ပွေးညှင်း၊ တင်းတိပ်နာ၊ ရောင်းဆိုးပန်းနာ၊ မြစ်ချောက်နာ၊ အရူးရောဂါနှင့် အိုနာများကင်းသည်။
- ၈။ မြောက်ကျွန်းနေလူတို့အချင်းချင်းမနာလိုဝန်တို့စိတ်ကင်း ကြသည်။
- ၉။ ရာသီဥတုမျှတသည်။ အပူလွန်ကဲမှု၊ အအေးလွန်ကဲမှု ရှာ သိဒဏ်မခံရ။
- ၁၀။ မြောက်ကျွန်း၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ - တို့ ဆွမ်းခံကြွမြေမွတာဖြစ်၍ ထူးသည်။
- ၁၁။ မြောက်ကျွန်း၌ ကုန်းသူ၊ ကွသူ၊ ကောက်သူ၊ ကွေးသူ၊ ခွင်သူ၊ လေငန်းဆွဲသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သူ၊ ဣန္ဒြေချို့တဲ့သူမရှိ။
- ၁၂။ အမျိုးသမီးများ ခြောက်ပြစ်ကင်း၍ အရပ်ဆိုးသူမရှိ။ ၁၆ နှစ် - အရွယ်ထင်မှတ်ရသည်။ အမျိုးသားများ (၂၅) နှစ်အရွယ် - မှာတည်သည်။
- ၁၃။ သားငယ်၊ သမီးငယ်များက မိဘတို့ကို နားပူ/နာဆားမလုပ် - ကြ တွယ်ကပ်မနေ။

(၂၂) ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်

‘သာဓကဗျာ’

- ◆ ဒါနပြုဘွယ်၊ သဒ္ဓါကြွယ်၊ လူဝယ်ရှေ့ဆုံးသာ။
စင်ကြယ်သီလ၊ မြဲမြံက၊ ဘဝရှေ့ဆုံးသာ။
သမာ၊ ပညာ၊ လင်းရောင်ဖြာ၊ ကမ္ဘာရှေ့ဆုံးသာ။
ရာ၊ ဒေါ၊ မောက္ခ၊ ချုပ်ပြတ်ရာ၊ ငြိမ်းရာရှေ့ဆုံးသာ။
(ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်)

‘ရူပဗျာ’

- ◆ သီလမကပ်၊ စာမတတ်၊ မမြတ်ကဲ့ရဲ့ရာ။
စာပေမတတ်၊ သီလကပ်၊ အမြတ်ချီးမွမ်းရာ။
သီလမကပ်၊ စာသာတတ်၊ မမြတ်ကဲ့ရဲ့ရာ။
သီလလည်းကပ်၊ စာလည်းတတ်၊ လွန်မြတ်ချီးမွမ်းရာ။
(ခင်မောင်မိုး - တောင်ကြီး)

‘ဓုတုဗျာ(၂)မျိုး’

- ◆ တရားဥစ္စာ၊ စုစုရာ၊ လူမှာနှစ်မျိုးရှိ။
ပစ္စည်းစုမှု၊ ဘုံပိုင်ဟူ၊ ရန်သူဝိုင်း၍ ပူရ၏။
ရှာလိုက်၊ ရလိုက်၊ ကုန်သွားလိုက်၊ မောဟိုက်မဆုံးရှိချေ၏။
တရားစုမှု၊ ကိုယ်ပိုင်ရာ၊ မုချ ချမ်းသာ၏။
အမောလဲပြေ၊ စိတ်အေးစေ၊ အနေရှင်း၍ ရင့်ကျက်၏။
(ယောဆရာတော်)

ပဏ္ဍိတာရုံစာတို(၁၀)

(၂၃) အခွင့်

‘ကြည်ညိုစရာ မြတ်သံဃာ’

- ◆ ရာဂကင်းကွာ၊ မြတ်သံဃာ၊ မှန်စွာကြည်ညိုပါ။
- ◆ ဒေါသကင်းကွာ၊ မြတ်သံဃာ၊ မှန်စွာကြည်ညိုပါ။
- ◆ မောဟကင်းကွာ၊ မြတ်သံဃာ၊ မှန်စွာကြည်ညိုပါ။
- ◆ ရာဂကုန်ကြောင်း၊ ကျင့်တုံရှောင်း၊ အပေါင်းသံဃာ၊
ကြည်ညိုပါ။
- ◆ ဒေါသကုန်ကြောင်း၊ ကျင့်တုံရှောင်း၊ အပေါင်းသံဃာ၊
ကြည်ညိုပါ။
- ◆ မောဟကုန်ကြောင်း၊ ကျင့်တုံရှောင်း၊ အပေါင်းသံဃာ၊
ကြည်ညိုပါ။

‘အဝါယ်မကြောက်(၇)ယောက်’

တိသရက၊ ငါးသီလ၊ မဲချစာရေးတံ၊
ဆယ့်ငါးရက်ဆွမ်း၊ ဝါသင်္ကန်း၊ လှူဒါန်းသောက်ရေကန်၊
ကျောင်းလှူတံ၊ နိဗ္ဗာ၊ ပုညရှိသူမှန်၊
သောတာလိုဘဲ၊ ဂတိမြဲသူလည်းပါယ်မပြန်။

ပဏ္ဍိတာရုံစာတို(၁၀)

(၂၄) ဗဟိုဘာရုံဆရာတော်

‘ကျောင်းလှူရကျိုး(၇)ပါး လက်ာ’

သုံးတန်စေတနာ၊ ညီညွတ်စွာဖြင့်၊ မဟာသာသနိက၊
ဝိဟာရကျောင်း၊ တန်ဆောင်းအလှူ၊ ဆောက်လုပ်သူတို့၊
ကြီးထူးကဲဝန်၊ ကျိုးရဟန်ကို၊ ကျမ်းဂန်ထောက်ချင့်၊
နိဒါန်းဖွင့်သော် -

- ၁။ နတ်နှင့် လူဝယ်၊ သန္ဓေတွယ်၍။
- ၂။ လိုဖွယ်မတ၊ ဆောက်အံ့ရ၏။
- ၃။ မထကြက်သီး၊ ကိုယ်လည်းမလှုပ်၊
ကြောက်ရုပ်မထင်၊ ထိပ်လန့်စင်၏။
- ၄။ ခြင်္သေ့သစ်၊ ကျားသားရဲများနှင့်၊ ဖမ်းစားကလူနိပ်ဝက်မှုသား၊
တောသူဘုတ်ပြတ်၊ အဆိပ်ထန်ပြင်း၊ မြွေနှင့် ကင်းက၊
အဆင်းဖောက်ပြန်၊ ကမ္ဘာ့ကရကျိသ်၊ နတ်မိုက်ရန်ပေါင်း၊
ဘေးလွတ်ရှောင်း၏။
- ၅။ မကောင်းအိပ်မက်၊ မမြင်မက်ဘူး။
- ၆။ ထင်လျှက်သတိ၊ ခိုင်မြဲဘိ၏။ ဝိပရိဇာ၊ ဖောက်ပြန်စိတ်ရင်း၊
ရှူးသွတ်ခြင်းမှ၊ ရှင်းရှင်းလွတ်ရှောင်း၊ ကျိုးဆက်ကောင်း၏။
- ၇။ နောက်နှောင်းဘဝ၊ ပစ္ဆိမဝယ်၊ ဂုဏ်ကဲပို၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု၊
ထိုထိုကျေးဇူးလွန်ပြန်ပြုသည်၊ ဆောက်ဦးလှူကျိုး၊ ခုနစ်တည်း။

[မင်းကျွန်ထံပိဋကဆရာတော်ဘုရားကြီး]

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး [၁၀]

(၂၅) အခွင့်

‘ကျောင်းလှူရကျိုးလက်ာ’

ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၊ ကျောင်းသင်္ခန်းသည်၊
ပူချမ်းပျက်ပြား၊ သားရဲတား၍၊ ဆီးတားကင်းမြွေ၊
ခြင်မှတ်တွေတည်း၊ မိုး၊ ရေ၊ လေပြင်း၊ နေပူခြင်းနှင့်၊
ဆီးနှင်းတားပေ၊ ကျောင်း၌နေသည့်၊ မထေရ်သခင်၊
မြတ်ဘုန်းရှင်တို့၊ ဈာန်ဝင်ဝိပဿနာ၊ ရှုကာကိန်းအောင်း၊
ချမ်းသာကြောင်းတည်း။

ထိုကျောင်းအလှူ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဘုန်းလူမိန့်မှာ၊
သိလိမ္မာသော၊ ဒကာယောက်ျား၊ မိန်းမများသည်၊
သားနားတင့်ဆန်း၊ ကျောင်းသင်္ခန်းကို၊ ရှုခန်းထိန်ဝေ၊
ဆောက်လုပ်စေ၍၊ စာပေတတ်မြောက်၊ ကျင့်ခန်းပေါက်သည့်၊
မုံသောက်မာတင်၊ ထေရ်အရှင်ကို၊ ကျောင်းတင်ကိုးကွယ်၊
စားသောက်ဖွယ်နှင့်၊ ဝတ်ဖွယ်ရုံဖွယ်၊ ခင်းနီးဘွယ်ကို၊
ဘယ်ဘယ်မလတ်၊ အထပ်ထပ်လျှင်၊ ကောင်းမြတ်စေတနာ၊
လှူဒါန်းရာ၏။ (ဝိသုဒ္ဓါရုံစည်ရှင်ဆရာတော်)

နတ်ရွာလားခြေခင်း(၇)ပါး

အရမ်သစ်ပင်၊ ရေအိုးစဉ်နှင့်၊ ထိုပြင်ရေတွင်း၊
ခင်းသည့်တံတား၊ ကျောင်းကားတခု၊ ခြောက်ခုဒါန၊
စိုက်ပျိုးရ၍၊ ဒီဝါရတ္တိ၊ အောင်မေ့မိက၊ နေ့ညမချား၊
ပွားသည်သာဟု၊ သုံးရွာလူ့ဘာ၊ ညွှန်ပြရွှေနှုတ်၊
ကျမ်းသံယုတ်မှာ၊ မိန့်တော်ပါသည်၊ သေခါမမှား၊ နတ်ရွာလား။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး [၁၀]

(၂၆) ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်
“သိအောင်ပုဂံ”

အတ္တဆိုတာ-စိတ်ပါ စိတ်ကိုလည်းစေတသိက်ကချယ်လှယ်
နေပါတယ်၊စိတ်+စေတသိက်ဆိုတဲ့ သိသဘောနာမ်တရား
တို့ဟာလည်း မှီရာရပ်နှင့်မကင်းနိုင်ကြပါဘူး။

ဒီတော့-စိတ်,စေတသိက်,ရုပ်တရားတို့နဲ့တည်ဆောက်
ထားတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပဉ္စကဒြပ်ကြီးကို အတ္တ(ကိုယ်)လို့ဆိုရပါတယ်၊
ဒါကြောင့်-မိမိကိုယ်ကို ငါဘာလုပ်နေသလဲ?

ငါဘာဖြစ်နေသလဲ?

ငါအမှားလုပ်မိသလား?

အမှန်လုပ်မိသလား? လို့

စိစစ်သုံးသပ်ဘို့လိုအပ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်ကိုစောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတာ-

ဒုစရိုက်တွေကိုလွန်ကျူးတတ်တဲ့ လောဘ,ဒေါသ,မောဟ-
တို့ရဲ့ တိုက်တွန်းချက်ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကိုယ်အမူအရာ
နှုတ်အမူအရာ,စိတ်အမူအရာတွေကို တိုးပွားစေတတ်တဲ့ -
အလောဘ,အဒေါသ,အမောဟ-တို့ရဲ့ တိုက်တွန်းချက်ကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကိုယ်အမူအရာ,နှုတ်အမူအရာ,စိတ်အမူအရာ
တွေကို တိုးပွားအောင်ကြိုးစားခြင်းဘဲဖြစ်ပါတယ်။

(၂၇) အခွင့်

ချမ်းသာခြင်းဆိုတာ-

ဒီလိုကြိုးစားရင်းနဲ့ အတ္တပေါ်မှာစွဲလမ်းမှုချုပ်ငြိမ်းရင် ချမ်းသာ
ခြင်းကိုရရှိသွားပါပြီး။

မိမိကိုယ်ကို အတ္တဆို,ကိုယ်ကိုဆုံးမ ချမ်းသာရ၊
ဒု,ကိုမြဲရှောင် သု,ကိုဆောင်,လူ့ဘောင်ချမ်းသာရ၊
အတ္တပေါ်မှာ မတွယ်တာ,မှန်စွာချမ်းသာရ။

(ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်)

သုံးပါးသရဏဂုံ ကိုယ်လုံးခြုံ လုံးစုံဘေးကင်းသည်၊
ငါးပါးသီလ မြဲမြံက ဒုက္ခကင်းငြိမ်းသည်၊
သစ္စာသုံးချက် ပေါ်ဆီတက် ငြိမ်းလျှက်ကန္တာသာယာမည်။
(ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်)

ငါသည်မသေ နေရပေ၍ စိန္တေထွင်ထား မြတ်ဘုရားနှင့်
တရားသံဃာ ရတနာကို မကွာနေည ဖူးတွေ့ရ
မြတ်လှပေစွ မြတ်ပေစွ။

ဒါနပေးလှူ စင်ဖြူသီလ ပွားထဘာဝနာ ဤသုံးဖြာကား
ငါ့ဟာအဟုတ် ငါ့အလုပ်ဟု မယုတ်စေရ ကြီးလုံးလဖြင့်
ဓမ္မရှာဖွေ နေရပေသည် မသေကျိုးနပ်
မြတ်လှပေစွ မြတ်ပေစွ။

(မြေကြွာ ဆရာတော်)

(၉) ဗဟိုတာဝန်ဆရာတော်

သရဏဝံဆောက်တည်ရကိစ္စ(၈)ပါး

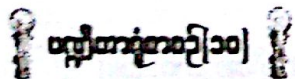
အရပ်တိုင်းက ပူဇော်ကြ ဉာဏ်ကထက်မြက်သည်၊
နတ်အားလုံးက လိုလိုက်ကြ နေမောက်ဖြိုးသည်၊
ရွှေဆင်းတမျှ အလွန်လှ မြင်သမျှချစ်ကြသည်၊
မိတ်ဆွေမှန်သမျှ ခိုင်မြဲလှ ယသ-လှုံတတ်သည်၊
ဘဝတိုင်းသာ ဤရုပ်ဖြာ မှန်စွာရခဲ့သည်၊
တာဝတ်သာဝယ် ကြိမ်ရှင်ဆယ်တံတယ်သိကြားဖြစ်ရသည်၊
ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်၊ လူ့စည်းစိမ်၊ ထိန်လှဝကြားဖြစ်ရသည်။

သရဏဝံနုဒ္ဓိ(၉)ပါးသီလအကိစ္စ

င.တိ ပြိတ်ကာယ်၊ ပါယ်လေးသွယ်၊ တကယ်မကျသည်၊
အမျိုးကောင်းယောက်ျား၊ ဇနီးများနှင့်၊ သမီးသားတို့၊
သုံးပါးသရဏဝံ၊ ငါးဝံသီလ၊ ဆောက်တည်ကြလျှင်၊
စူဠသောတာ၊ တူလှစွာကြောင့်၊ ချမ်းသာကင်းပါ၊
ပါယ်လေးဝသို့၊ မကျရောက်ပဲ၊ ဂတိမြဲသည်၊
မှတ်စွဲကျမ်းဝယ်.....မိန့်သတည်း။ ။

(ဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်)

ရိုးရိုးကုသိုလ်ကို ရိုးရိုးလူသားတို့က တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးကြ၏။
ပါရမီကုသိုလ်ကို မြင့်မြတ်သောလူသားတို့က တန်ဖိုးထားကြ၏။
ပါရမီကုသိုလ်ဆိုတာ စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်ဖြည့်ဆည်းပူးခြင်းဖြစ်၏။

(၂၉) အခွင့်

အသိအလိမ္မာသည် ထက်စွာသောစားနှင့်တူ၏။ ကိုယ်-
ကျင့်တရားမပါသော အသိအလိမ္မာသည် လူသတ်သမား-
ကိုင်သော "စား" သဖွယ် လူ့လောကအတွက် ကြီးစွာသော အန္တ
ရာယ်ဖြစ်၏။

ကိုယ်ကျင့်တရားပါသော အသိအလိမ္မာသည် ဆရာဝန်
ကိုင်သော "စား" သဖွယ် လူ့လောကအတွက် ကြီးစွာသော
ကျေးဇူးကိုပြု၏။

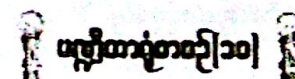
(ဦးရွှေအောင်)

သူတော်မဟုတ် လူသူနှုပ် အယုတ်တမာ ဖော်ကားပါသော်၊
သူတော်နလုံး ကိုယ်ကသုံးလျှင် အရှုံးဘယ်မှာ ရှိချိမ့်နည်း။

မလှူဒါန်းလို စေးနဲပို၍ ဝန်တိုမစ္ဆရိယ သူဗိုလ်ကျသော်
ဒါနမြတ်ဆုံး ကိုယ်ကသုံးလျှင် အရှုံးဘယ်မှာ ရှိချိမ့်နည်း။

မမှန်စကား သူပြောကြား၍ အမှားတန်တန် သူပြင်းထန်သော်၊
အမှန်စကားလုံး ကိုယ်ကသုံးလျှင် အရှုံးဘယ်မှာ ရှိချိမ့်နည်း။

စွန့်လွှတ်နိုင်တာက	အလောဘ၊
ခွင့်လွှတ်နိုင်တာက	အဒေါသ/မေတ္တာ၊
သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်နိုင်တာက	အမောဟ/ပညာ။

◆ သူတဖက်သား မျက်မာန်ပွားသော် တရားမကွာ
စောင့်ထိန်းကာဖြင့် မေတ္တာနှလုံး ကိုယ်ကသုံးလျှင်
အရှုံးဘယ်မှာ ရှိချိမ့်နည်း။

(ဓမ္မပဒေသ)

◆ သူကြီးပွားတာ ရှုတ်ချတာ ဣဿာဟူ၍မှတ်၊
သူကြီးပွားတာ ငြူစူတာ ဣဿာဟူ၍မှတ်၊
ကိုယ့်ဥစ္စာများ လျှို့ဝှက်ထား မှတ်သားမစ္ဆရိယ။

‘မစ္ဆရိယ(၅)မျိုး’

အာဝါ လာဘာ၊ ကုဝဏ္ဏနှင့် ဓမ္မ မစ္ဆရိယမျိုးရှိမှတ်ဘိဝံနတို့ခြင်း။

◆ ဆွေမျိုးပေါင်းသင်း နေထိုင်ခင်းနှင့် ရခြင်းလာဘ်တွေ
ကိုယ်ရေအဆင်း ကျော်စောခြင်းနှင့် သိခြင်းဓမ္မာ
ဤငါးဖြာကို ငါသာရစေ များထွေသူငါ မပိုင်ရာဟု
ငါ့ငါပြုသည် မှတ်ရှုမစ္ဆ သဘောတည်း။

‘ဆွေမျိုးတို့ကို ကူညီတာ မင်္ဂလာ’

◆ ဆွေမျိုးတို့အား ထောက်ပံ့ငြား မှတ်သားမင်္ဂလာ။
ပေးကမ်းလေဘိ ဝေဒု၏ ဉာတိသင်္ဂဟ။
ချစ်ဖွယ်ဆိုဘိ ချို့သာ၏ ဉာတိသင်္ဂဟ။
အကျိုးဆောင်ဘိ ကူညီ၏ ဉာတိသင်္ဂဟ။
ကိုယ်တူထားဘိ စာနာ၏ ဉာတိသင်္ဂဟ။

(ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်)

ပါရမီဆယ်ထွေ မေတ္တာဝေ ပြုလေဒါနပါ။
ကိုယ့်သွေး၊ ကိုယ့်သား ပမာထား များပြားသတ္တဝါ။
ကမ္ဘာဘွေခွင် မြေအပြင် လူရှင်များလှစွာ။
တစ်အိမ်တည်းဖွား သွေးချင်းများသနားကရုဏာပိုလိုက်ပါ။
ကရုဏာဝင် ကူညီလျှင် ကျင့်စဉ်ဉာတတ္တာ။

(ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်)

‘ဘဝနာရီ’

ဘဝခိုင်ခွက်
ရာသီလက်တံ
သွက်လက်လှုပ်ရှား
လူးလွန်သွားရင်း
သက်ကားငါးဆယ် ကျော်ခဲ့ပြီ၊
ခရီးသွားပျော်
ငဲ့ဆွေဖော်တို့
မခေါ်ဘဲလာ
မနှင်ပါဘဲ
ပြန်၍ခွဲသည်
ငါ့လဲကျန်နည်းနှင့် နှင်တည်း။

(၅၇)နှစ်မြောက်မွေးနေ့အမှတ်တရ- (ပဏ္ဍိတာရုံ ဆရာတော်)

(၉၂) ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်

‘မဂ္ဂါးစေနှင့်’

အာရုံနေတတ်

နေ့ထက်ဝက်မှာ

ကိုယ်တွက်ဘာများ

လုပ်ပြီးထားလဲ

ဗွန်းတိုန်းနေဝင်

သေစောငင်မှ

ရွှေရင်နွမ်းလျှ

မျက်ရည်ကျသော်

ဘဝ နောက်ဆုံး

ငါ့အရှုံးသည်

မဆုံးသံသရာ ရှည်လိမ့်မည်။

(၅၈)နှစ်မြောက် မွေးနေ့အမှတ်တရ (ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်)

ပဏ္ဍိတာရုံစာအုပ်(၁၀)

(၉၃) အခွင့်

‘သံဝေမရ လွန်လွန်းလှ’

ကောသမြေ့စက် ကာသင်သံဖြူ

သံဝေပျော် မင်မူမယ

ကောထွက်ပြဒါ သရက်နှစ်ပင်

သံဝေဝင်၍ နန်းရှင်နေထ

ကောထွက်ပြဒါ ပာဏ္ဍိပါလ

စသည့်မင်းများ သံဝေပျိုး၍

များပြားစွာလှ ကောထွက်ပြဒါ။

ငါကရဟန်း မည်ထွင်သန်းလျှက်

မြိုင်တန်းကောသျှ မဝင်လေဘဲ

သံဝေကင်းလျှင် လျှိုင်းသင်းမျှစွဲ

ဤရုပ်မြှုပ်ဝယ် ကျွဲမင်မင်

ကင်ငင်စွဲ ကလျာသဲသော်

လွန်သဲလွန်လွန်း၏ ထျန်သဲထျန်လွန်း၏။

(၅၉)နှစ်မြောက် မွေးနေ့အမှတ်တရ [ပဏ္ဍိတာရုံဆရာတော်]

ပဏ္ဍိတာရုံစာအုပ်(၁၀)

လောခြင်းကောင်းအောင်

မွေးနေ့၊ မွေးနေ့	တရွေ့ရွေ့နှင့်
နေ့ကုန်လပြောင်း	လပေါင်းများကာ
နှစ်မြစ်လာရင်း	ခြောက်ဆယ်ချဉ်းခဲ
အိုမင်းဇရာ	အနာနှိပ်စက်
ဤအော်ချက်ကြောင့်	ပြိုပျက်ရုပ်ဝါ
ခမ်းခြောက်လာပြီ ၊	ဘယ်မှာမသေမှီမည်နည်း။
ရုပ်/နာမ်အိုသေ	မလွဲပေလည်း
မသေတရား	ဖွေရှာထားရင်း
အများကောင်းကျိုး	ကိုယ်ကောင်းကျိုးကို
သည့်ပိုးဆောင်မှ	လူ့ဘဝ၊
မုချလောခြင်းကောင်းမည်တည်း။	

နှစ်(၆၀)ပြည့်မွေးနေ့အမှတ်တရ (ပဏ္ဍိတကရံဆရာတော်)

ဆုတောင်း

ဤစာပြုရ၊ ကုသလကြောင့်၊
 ဘဝများစွာ၊ သံသရာဝယ်၊
 ပယ်ရွာကင်းဝေး၊ ဗာလဘေးစင်၊
 မနေ့လျှင်စွာ၊ မြတ်ပညာနှင့်၊
 ဆရာသူတော်၊ ပေါင်းသင်းဖော်လို့၊
 အလျော်ဓမ္မ၊ ပွားကျင့်ရပြီး၊
 ဘဝခန္ဓာ၊ မတွယ်တာဘဲ၊
 များစွာဒုက္ခ၊ အေးငြိမ်းရသည့်၊
 အမတ - ခေါ်၊ ရွှေပြည်တော်သို့၊
 ရွှင်ပျော်မုချ၊ ရောက်စေသောပ်၊
 ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ၊ မြှောက်စေသောပ်၊
 ဉာဏ်မျှော်ဒုက္ခ၊ ပျောက်စေသောပ်။

